

[Grethe Philip.]

Jeg skal her kun tilføje, at vi fra det radikale venstres side ser med stor tilfredshed på de besparelser, der nu gennemføres på militærbudgettet. Må jeg i denne forbindelse tage afstand fra en bemærkning, som hr. Lysholt Hansen kom med i sit tidligere indlæg. Han udtrykte det sådan, at det radikale venstre havde givet uforbeholden tilslutning til køb af 2 eskadriller jagere. Den udtalelse må bero på en misforståelse. Det radikale venstre har givet tilslutning til køb af 1 eskadrille, og det tror jeg også hr. Lysholt Hansen udmærket godt er klar over. Der har ikke været tale om i denne omgang, på dette tidspunkt at skulle give tilslutning til køb af 2 eskadriller, alene af den grund, at det blev der ikke søgt om fra ministerens side. Noget andet er, at vi ved, at der har været drøftelser om køb af en næste eskadrille; men det er noget, der netop skal til overvejelse i de kommende måneder.

Det gælder om en meget stor del af de besparelser, der finder sted på de øvrige poster, at vi i det radikale venstre går ind for dem — ikke fordi vi mener, at de tidligere foreslåede udgifter er direkte forkerte eller uhensigtsmæssige i sig selv, men fordi vi netop i den situation, vi nu står i, mener, at det har været helt nødvendigt at holde igen på de voldsomt opsvulmende statsudgifter og hele den forøgelse i efterspørgslen efter arbejdskraft og ressourcer, som dette indebærer.

Kasseoverskuddet var på det oprindelige finanslovsforslag sat til ca. 51 mill. kr. og er nu steget til ca. 445 mill. kr. Allerede ved første behandling rejste jeg spørgsmålet, om det dengang afsatte kasseoverskud var tilstrækkeligt stort. Som hele den økonomiske situation siden har udviklet sig, har det været tvingende nødvendigt at sætte kasseoverskuddet betydeligt i vejret for derigennem at holde igen på den indenlandske efterspørgsel og dæmpe den opgang i pris- og omkostningsniveauet, der på meget kort tid kan blive en væsentlig hindring for stigningen i industrieksporten. Om kasseoverskuddet så vil vise sig at kunne holde sig på det projekterede beløb, vil bl. a. stærkt afhænge af, om de afsatte reserver er tilstrækkelig store. De samlede reserver er nok sat betydeligt i vejret med ca. 500 mill. kr., men reserverne til de ordinære tillægsbevil-

linger er skåret ned, og der skal udvises en endog meget stor tilbageholdenhed med nye udgifter i det næste år, om disse reserver skal kunne holde. Hertil kommer, at hele spørgsmålet om støtten til landbruget endnu er uafklaret, ligesom eventuelle ekstra statsudgifter i forbindelse med ændret tjenestemandsaflønning ligeledes vil gøre indhug i reserverne.

Vi har her i folketinget i de seneste uger gang på gang debatteret vor økonomiske situation og den økonomiske politik, der bør føres. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i enkeltheder. Men jeg synes, det efterhånden står ret klart, at vi i partierne bedømmer situationen og måske navnlig udviklingen i det kommende år forskelligt, og at vi ikke har et mindre forskelligt syn på, hvordan situationen skal gribes an. Det gælder vel ikke mindst spørgsmålet om, hvordan vi på længere sigt bedst kan holde beskæftigelsen oppe.

I det radikale venstre lægger vi overordentlig vægt på, at der nu med hurtig virkning lægges en dæmper på den indre efterspørgsel. I den nylig afgivne årsberetning fra Nationalbanken siges det, at det gennem de senere år er blevet stadig mere klart, at der ikke er blevet taget tilstrækkeligt hensyn til nødvendigheden af at bremse stigningerne i vort pris- og omkostningsniveau. Summeret op over en årrække er der tale om, at der er opstået betragtelige forskelle, når vi sammenligner os med de lande, vi skal konkurrere med.

Der er for mig ingen tvivl om, at vi her står ved vort hovedproblem, som yderligere skærpes af den stramning, vi må forudse på det udenlandske lånemarked. I denne situation er der derfor grund til at lægge overordentlig stor vægt på at få bedre hold på underskuddet på vor betalingsbalance — om muligt gøre det mindre, men i hvert fald forhindre, at det bliver større. Ganske vist har vi en valutareserve på ca. 3 milliarder kr. at tære på, ligesom Den internationale Valutafond yderligere giver os et vist rygstød; men alt i alt er vore valutareserver yderst beskedne, hvis der skulle indtræffe en almindelig, yderligere stramning på det internationale kreditmarked. Vi må derfor lægge stor vægt på at sikre, at vor valutareserve holdes i det store og hele intakt, hvis der ikke skal